

564

Besluit van 2 november 1990, houdende regels ten aanzien van bekostiging van voorzieningen, steunfuncties, experimenten en samenwerkingsverbanden op het terrein van de jeugdhulpverlening. (Besluit tijdelijke regeling bekostiging jeugdhulpverlening)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur mede namens de Staatssecretaris van Justitie, van 15 december 1989, nr. DJB/BAS/U-891010;

Gelet op artikel 89, eerste lid, van de Grondwet en de artikelen 37 en 53 van de Wet op de jeugdhulpverlening (Stb.1989, 360);

De Raad van State gehoord (advies van 29 mei 1990, nr. W13.90 0006);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en van Cultuur mede namens de Staatssecretaris van Justitie, van 11 september 1990, DJB/BAS-90.1016;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet op de jeugdhulpverlening (Stb. 1989, 360);
- b. Onze minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, met dien verstande dat met betrekking tot voorzieningen voor pleegzorg, zijnde een voogdij-instelling of een gezinsvoogdij-instelling als bedoeld in artikel 60 van de wet en instellingen voor therapeutische gezinsverpleging als bedoeld onder II, onderdeel 6, van de bijlage behorende bij de wet, onder Onze minister wordt verstaan Onze Minister van Justitie en met betrekking tot de centrales voor pleeggezinnen als bedoeld onder II, onderdeel 10, van de bijlage behorende bij de wet, onder Onze minister wordt verstaan diegene van Onze ministers die met de verantwoordelijkheid voor de desbetreffende centrale is belast;
- c. plan: een plan als bedoeld in artikel 8 of in artikel 58 van de wet;
- d. voorziening van residentiële hulpverlening: een voorziening, behorende tot het type, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder b, van de

wet, met uitzondering van de voorzieningen, bedoeld in artikel 65 van de wet;

e. voorziening van semi-residentiële hulpverlening: een voorziening, behorende tot het type, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder c, van de wet;

f. voorziening van ambulante hulpverlening: een voorziening, behorende tot het type, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onder d, van de wet, waaronder de centrales voor pleeggezinnen;

g. voorziening voor pleegzorg: een voorziening als bedoeld onder II, onderdeel 8, van de bijlage behorende bij de wet;

h. structureel subsidie: het subsidie, zoals dat in beginsel jaarlijks terugkerend beschikbaar wordt gesteld;

i. werkplan: het werkplan, bedoeld in artikel 2 van het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening (Stb.1990, 503);

j. jaarrekening: de balans en de exploitatierekening van een uitvoerder van een voorziening, van degene die een steunfunctie verzorgt of van een samenwerkingsverband, alsmede de toelichting op deze stukken.

Artikel 2

Indien in het plan is vastgesteld dat een voorziening, een steunfunctie of een samenwerkingsverband in het eerste jaar waarop het plan betrekking heeft voor bekostiging in aanmerking komt, wordt aan de uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt of aan het samenwerkingsverband, voor de uitvoering van het werkplan subsidie verstrekt overeenkomstig het bepaalde in dit besluit.

Artikel 3

Subsidie wordt ten behoeve van een minderjarige jeugdige niet verstrekt indien de desbetreffende wettelijke vertegenwoordiger bij Onze minister schriftelijk bezwaar heeft gemaakt tegen de hulpverlening, met dien verstande dat, indien de hulpverlening reeds was aangevangen, deze hulpverlening ten behoeve van een jeugdige vanaf uiterlijk zes weken na ontvangst van het bezwaar door de minister niet langer voor subsidie in aanmerking wordt gebracht. De periode van zes weken, bedoeld in de eerste volzin, wordt verlengd met een periode van ten hoogste drie maanden, indien binnen zes weken na ontvangst van het bezwaar door de minister, door de hulpverlenende voorziening aan de minister wordt bericht, dat de raad voor de kindbescherming de vraag of ten aanzien van een minderjarige een maatregel van justitiële kindbescherming moet worden toegepast in onderzoek heeft genomen.

De eerste volzin is niet van toepassing indien het een jeugdige betreft ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is getroffen die strekt tot plaatsing in een voorziening van residentiële hulpverlening, in een voorziening voor pleegzorg of in een instelling voor therapeutische gezinsverpleging, of die een zodanige plaatsing noodzakelijk maakt.

Hoofdstuk II Bekostigingsgrondslag

Artikel 4

1. Het subsidie van een voorziening van ambulante hulpverlening, een steunfunctie of een samenwerkingsverband bestaat uit het voor 1989 ten behoeve van de desbetreffende voorziening of de steunfunctie dan wel het desbetreffende samenwerkingsverband beschikbaar gestelde structurele subsidie.

2. Indien een voorziening van ambulante hulpverlening voor de eerste maal voor subsidie in aanmerking wordt gebracht, bestaat het subsidie uit een door Onze minister vast te stellen bedrag dat overeenkomt met het gemiddelde bedrag waarmee een dergelijke voorziening van vergelijkbare omvang wordt gesubsidieerd.

Artikel 5

1. Het subsidie van een voorziening van residentiële of semi-residentiële hulpverlening of van een instelling voor therapeutische gezinsverpleging wordt bepaald door een bedrag per jeugdige te vermenigvuldigen met de in het plan aan de voorziening toegekende capaciteit. Het bedrag per jeugdige wordt met betrekking tot voorzieningen die in 1989 vergoeding van kosten ontvingen op grond van de Beginselenwet voor de kinderbescherming (Stb. 1961, 403) vastgesteld op het voor de desbetreffende voorziening door Onze minister voor 1989 vastgestelde bedrag per jeugdige persoon als bedoeld in artikel 120, vierde lid, van het Uitvoeringsbesluit kinderbescherming (Stb. 1964, 327). Het bedrag per jeugdige wordt met betrekking tot de overige voorzieningen bepaald door het voor het jaar 1989 beschikbaar gestelde structurele subsidie te delen door de voor dat jaar toegekende capaciteit.

2. Indien een voorziening van residentiële of semi-residentiële hulpverlening of een instelling voor therapeutische gezinsverpleging voor de eerste maal voor subsidie in aanmerking wordt gebracht, bestaat het bedrag per jeugdige voor die voorziening uit het gemiddelde bedrag per jeugdige waarmee een dergelijke voorziening van vergelijkbare omvang wordt gesubsidieerd.

3. Indien aan een medisch kleuterdagverblijf als bedoeld onder II, onderdeel 13, van de bijlage behorende bij de wet, een hogere capaciteit wordt toegekend dan de capaciteit toegekend in 1989, bestaat, in afwijking van het eerste lid, ten behoeve van de extra capaciteit het bedrag per jeugdige uit een door Onze minister vastgesteld bedrag.

4. Indien een voorziening, bedoeld in het derde lid, voor de eerste maal voor subsidie in aanmerking wordt gebracht, bestaat, in afwijking van het tweede lid, het bedrag per jeugdige uit het in het derde lid bedoelde bedrag.

Artikel 6

In afwijking van artikel 5 bestaat het subsidie van een dagcentrum voor schoolgaande jeugd als bedoeld onder II, onderdeel 11, van de bijlage behorende bij de wet, uit een door Onze minister vast te stellen normbedrag, verhoogd onderscheidenlijk verlaagd met een bedrag, dat wordt bepaald door een door Onze minister vast te stellen normbedrag per jeugdige te vermenigvuldigen met het aantal plaatsen dat de in het plan aan de desbetreffende voorziening toegekende capaciteit hoger onderscheidenlijk lager is dan tien plaatsen.

Artikel 7

Het bedrag van het subsidie van een voorziening voor pleegzorg wordt bepaald door een door Onze minister vastgesteld normbedrag per jeugdige te vermenigvuldigen met de in het plan aan de desbetreffende voorziening toegekende capaciteit.

Artikel 8

Het subsidie als bedoeld in de artikelen 4, 5, 6 en 7 kan worden aangepast in verband met algemene of bijzondere beleidswijzigingen,

indien de noodzaak daartoe is gebleken door:

- a. de ontwikkeling van de prijzen, indien als gevolg daarvan de geldende begroting van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur of van de Minister van Justitie wordt aangepast;
- b. correcties op de ingevolge artikel 5 van de Wet Arbeidsvoorwaarden gepremieerde en gesubsidieerde sector (Stb.1985, 695) vastgestelde ruimte;
- c. maatregelen van overheidswege die ertoe leiden dat het beschikbaar gesteld subsidie niet onverkort kan worden gehandhaafd.

Artikel 9

1. Het subsidie ten behoeve van de kosten van uitvoering van een experiment bedraagt een door Onze ministers vastgesteld bedrag. Het subsidie kan overeenkomstig artikel 8 worden aangepast in verband met algemene beleidswijzigingen.

2. Indien de in het kader van het experiment te verrichten werkzaamheden niet volledig worden uitgevoerd wordt het subsidie naar evenredigheid verminderd.

3. Een subsidie als bedoeld in het eerste lid wordt slechts verstrekt binnen de grenzen van het voor dergelijke subsidies in het plan opgenomen bedrag en indien het een subsidie aan een regionale voorziening betreft niet dan na overleg met de provincie waar het experiment wordt uitgevoerd.

Artikel 10

1. Onze minister kan ten behoeve van kosten in verband met bouw, verbouw of inrichting van een accommodatie subsidie verstrekken aan een uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt en aan een samenwerkingsverband, naast het subsidie als bedoeld in artikel 2. Dit subsidie bedraagt een door Onze minister vast te stellen bedrag.

2. Onze minister kan aan een uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt en aan een samenwerkingsverband incidenteel ten behoeve van naar zijn oordeel bijzondere doeleinden, naast het subsidie, bedoeld in artikel 2 een extra subsidie verstrekken. Dit subsidie bedraagt een door Onze minister vast te stellen bedrag.

3. Bij de toezegging van het bedrag, bedoeld in het eerste of het tweede lid wordt het eigen vermogen van de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband in aanmerking genomen.

4. Subsidies als bedoeld in het eerste of het tweede lid worden slechts verstrekt binnen de grenzen van het voor dergelijke subsidies in het plan opgenomen bedrag.

5. Aan het verstrekken van een subsidie als bedoeld in het eerste of het tweede lid kunnen door Onze minister voorwaarden worden verbonden.

Artikel 11

Indien als direct gevolg van een maatregel van Onze ministers een of meer leden van het personeel van een uitvoerder, van degene die een steunfunctie verzorgt of van een samenwerkingsverband wegens beëindiging of vermindering van werkzaamheden, reorganisatie of fusie worden ontslagen, worden de wachtgelden verband houdende met de afvloeiing gesubsidieerd, mits dit schriftelijk aan Onze minister is verzocht en al datgene is gedaan of gelaten dat nodig was om deze kosten zo laag mogelijk te doen zijn.

Artikel 12

1. Een subsidie als bedoeld in artikel 2 wordt door de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband bij Onze minister aangevraagd vóór 1 oktober van het jaar voorafgaande aan het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft, door indiening van een begroting van baten en lasten alsmede van een werkplan, een en ander volgens door Onze minister vastgestelde modellen.

2. De begroting geeft inzicht in aard, omvang, baten en lasten en bevat ten aanzien van voorzieningen gegevens over de voor het begrotingsjaar toegekende capaciteit in relatie tot de in het begrotingsjaar naar verwachting te realiseren bezetting. Deze begroting is gebaseerd op de beslissing, bedoeld in artikel 13 met betrekking tot het lopende kalenderjaar, met inbegrip van de correcties in verband met algemene of bijzondere beleidswijzigingen. De begroting bevat zowel de baten en lasten van de voorziening of de steunfunctie als de baten en lasten van de uitvoerder of van degene die een steunfunctie verzorgt.

3. Indien voor een voorziening, een steunfunctie of een samenwerkingsverband voor de eerste maal subsidie wordt aangevraagd dient de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband, onverminderd het bepaalde in het eerste lid, vóór 1 april van het jaar voorafgaande aan het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft, bij Onze minister in:

- a. een gewaarmerkt afschrift van de oprichtingsakte of de statuten, of het reglement van de rechtspersoon;
- b. een gewaarmerkt afschrift waaruit de inschrijving van de uitvoerder in het desbetreffende openbare register blijkt;
- c. een volledig overzicht van de financiële toestand van de uitvoerder, van degene die een steunfunctie verzorgt, of van het samenwerkingsverband, voorzien van een verklaring als bedoeld in artikel 16.

4. Wijzigingen in de in het derde lid, onder a, bedoelde gegevens worden terstond aan Onze minister overgelegd.

5. Onze ministers kunnen met betrekking tot de begroting nadere regels stellen.

Artikel 13

1. Onze minister deelt zijn beslissing op een aanvraag vóór 1 januari van het jaar waarvoor het subsidie is aangevraagd schriftelijk aan de aanvrager mee. De beslissing vermeldt het ten behoeve van de voorziening, steunfunctie of samenwerkingsverband maximaal beschikbaar gestelde subsidie voor het desbetreffende kalenderjaar. De beslissing vermeldt bovendien de uit te oefenen functies en werkzaamheden waarvoor subsidie wordt verleend, het werkgebied en de aan voorzieningen van residentiële en semi-residentiële hulpverlening, instellingen voor therapeutische gezinsverpleging en aan voorzieningen voor pleegzorg toegekende capaciteit.

2. Een beslissing als bedoeld in het eerste lid kan, onder opgave van redenen, schriftelijk worden gewijzigd of ingetrokken, indien niet meer wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens de wet. Voordat een beslissing omtrent wijziging of intrekking wordt genomen wordt de betrokken uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband van het voornemen daartoe op de hoogte gesteld en in de gelegenheid gesteld daarover zijn mening kenbaar te maken.

3. Op het overeenkomstig het eerste lid toegezegde subsidie kunnen voorschotten worden verleend.

Artikel 14

1. Het subsidie of een voorschot hierop wordt slechts besteed voor kosten die direct verband houden met de uitvoering van de werkzaamheden van de voorziening of de steunfunctie, waarvoor het subsidie is toegezegd of met de uitoefening van de taken van het samenwerkingsverband. Het niet uitgegeven gedeelte van het subsidie kan worden toegevoegd aan de risicoreserve.

2. Uit subsidiëring ontstane reserves, met inbegrip van de inkomsten daaruit, worden slechts besteed voor kosten die direct verband houden met de uitvoering van de voorziening of de steunfunctie of met de uitoefening van de taken van het samenwerkingsverband, doch die niet bestreden kunnen worden uit het voor het desbetreffende jaar toegezegde subsidie.

Artikel 15

1. Vóór 1 april van het jaar volgend op dat waarvoor een subsidie als bedoeld in artikel 2 is toegezegd, zendt de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband aan Onze minister een jaarrekening en een verslag van de werkzaamheden over het voorafgaande jaar, volgens een door Onze minister vastgesteld model.

2. De balans met de toelichting geeft getrouw, duidelijk en stelselmatig de grootte van het vermogen en zijn samenstelling in actief- en passiefposten aan het einde van het boekjaar weer. De historische aanschaffingsprijzen van onroerende goederen en inventarisgoederen, vervoermiddelen en overige duurzame activa met een historische aanschaffingsprijs van meer dan duizend gulden alsmede de kosten van verbouwing van onroerende goederen worden in de toelichting op de balans opgenomen. De afschrijvingen, bestemmingsgiften en ontvangen subsidies met betrekking tot deze posten komen in de toelichting op de balans tot uitdrukking. Jaarlijks wordt voor groot onderhoud niet meer gereserveerd dan 3% van het subsidie van het desbetreffende jaar. De reserve groot onderhoud gaat een maximum van 15% van het subsidie van het desbetreffende jaar niet te boven. Uitgaven voor groot onderhoud dienen op de reserve groot onderhoud te worden afgeboekt. Subsidie-overschotten worden als risico-reserve in de balans opgenomen.

3. De exploitatierekening met de toelichting geeft getrouw, duidelijk en stelselmatig de grootte van het resultaat van het boekjaar en zijn afleiding uit de posten van baten en lasten weer alsmede, voor wat betreft de voorzieningen van residentiële en semi-residentiële hulpverlening, de voorzieningen voor pleegzorg en de instellingen voor therapeutische gezinsverpleging, gegevens over de toegekende capaciteit en de gerealiseerde bezetting. Op onroerende goederen, verbouwingen, inventarisgoederen, vervoermiddelen en overige duurzame activa met een historische aanschaffingsprijs van meer dan duizend gulden wordt afgeschreven volgens de lineaire methode. De afschrijving is gebaseerd op de historische aanschaffingsprijs, nadat daarop ontvangen bestemmingsgiften en investeringssubsidies in mindering zijn gebracht. De afschrijving wordt voor onroerende goederen gespreid over veertig jaren, voor verbouwingen over tien jaren en voor inventarisgoederen, vervoermiddelen en overige duurzame activa over tenminste vijf jaren.

4. Bij de samenstelling van de jaarrekening wordt een bestendige gedragslijn gevolgd. De jaarrekening sluit aan op de ingediende begroting. Bij iedere post van de jaarrekening wordt zoveel mogelijk het bedrag van het daaraan voorafgaande boekjaar vermeld, alsmede het bedrag van de voor dat jaar van toepassing zijnde begroting. In de

toelichting worden de waarderingsgrondslagen van actief- en passiefposten vermeld.

Artikel 16

1. De jaarrekening is voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid als bedoeld in artikel 70 a, van de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258).

2. Indien de voor een boekjaar begrote exploitatielasten minder bedragen dan f 600 000 en de som van de op grond van dit besluit toegezegde subsidies met betrekking tot dat jaar minder bedraagt dan f 300 000 kan voor dat jaar in afwijking van het eerste lid, worden volstaan met een schriftelijke verklaring als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder e, van de Wet op de Accountants-administratieconsulenten (Stb. 1972, 748).

3. De registeraccountant of de accountants-administratieconsulent rapporteert tevens omtrent de naleving van het bij of krachtens de wet bepaalde, behoudens omtrent naleving van bepalingen de kwaliteit van de jeugdhulpverlening betreffende. Onze ministers kunnen nadere regels geven met betrekking tot de wijze waarop de financiële controle op de naleving van de subsidievoorwaarden geschiedt.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de voor het boekjaar begrote exploitatielasten van de uitvoerder, van degene die een steunfunctie verzorgt of van het samenwerkingsverband minder bedragen dan f 100 000 en de som van de op grond van dit besluit toegezegde subsidies met betrekking tot dat jaar minder bedraagt dan f 50 000.

Artikel 17

Het verslag van de werkzaamheden geeft een duidelijk inzicht in de aard en de omvang van de werkzaamheden van de voorziening, de steunfunctie of het samenwerkingsverband. De verrichte werkzaamheden worden vergeleken met de voorgenomen werkzaamheden die in het ingediende werkplan tot uitdrukking zijn gebracht. Tevens vermeldt het verslag in hoeverre de nagestreefde doelstelling is bereikt.

Hoofdstuk IV Bekostigingsvoorwaarden bij experimenten en subsidies als bedoeld in artikel 10, eerste en tweede lid.

Artikel 18

1. Een subsidie ten behoeve van de kosten van de uitvoering van een experiment wordt tijdig vóór de aanvang van het experiment bij Onze minister aangevraagd, door indiening van een begroting met toelichting, vergezeld van een beschrijving van het experiment. De beschrijving bevat de aard en de doelstelling van het experiment en de wijze waarop de resultaten van het experiment worden gemeten en geïmplementeerd en de termijn waarover het experiment zich uitstrekt. De begroting geeft inzicht in de aard en omvang van de baten en lasten van het experiment.

2. Onze minister deelt zijn beslissing op een aanvraag zo spoedig mogelijk schriftelijk mede. De artikelen 13, tweede en derde lid, 14, eerste volzin van het eerste lid, 15 en 16 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19

1. Een subsidie als bedoeld in artikel 10 wordt bij Onze minister aangevraagd door indiening van een begroting met toelichting. De

begroting geeft inzicht in de aard en omvang van de baten en lasten in verband met de bouw, verbouw of inrichting van een accommodatie of in verband met de bijzondere doeleinden.

2. Onze minister deelt zijn beslissing op een aanvraag zo spoedig mogelijk schriftelijk mede. De artikelen 13, tweede en derde lid, 14, eerste volzin van het eerste lid, 15 en 16 zijn van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk V Vaststelling van het subsidie

Artikel 20

1. Uiterlijk 31 december van het jaar volgend op dat waarvoor het subsidie beschikbaar is gesteld wordt het subsidie, met inachtneming van de beslissing, bedoeld in artikel 13 overeenkomstig het bepaalde in dit artikel vastgesteld en schriftelijk aan de uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt of aan het samenwerkingsverband medege-deeld, mits de indiening van de bescheiden tijdig is geschied.

2. Indien niet is voldaan aan het bepaalde bij of krachtens de wet, kan het subsidie op een lager bedrag dan dat van de beslissing, bedoeld in artikel 13 worden vastgesteld. Aan een uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt of aan een samenwerkingsverband wordt hiervan met redenen omkleed mededeling gedaan.

3. Op een subsidie wordt in mindering gebracht het bedrag waarmee de dotatie aan de risicoreserve ten behoeve van de voorziening, de steunfunctie of het samenwerkingsverband in het desbetreffende jaar, 5% van het beschikbaar gestelde subsidie voor dat jaar te boven gaat. Op het subsidie wordt tevens in mindering gebracht het bedrag waarmee de risicoreserve f 500 000 te boven gaat.

4. Bij de vaststelling van het subsidie ten behoeve van een semi-residentiële of een residentiële voorziening of van een instelling voor therapeutische gezinsverpleging vindt bij een niet gerealiseerde bezetting van meer dan 10% een procentuele verlaging van het subsidie plaats. De procentuele verlaging is het procentuele verschil tussen 90% van de aan de voorziening toegekende capaciteit en de gerealiseerde bezetting, vermenigvuldigd met de uitkomst van de volgende formule:

$$\frac{\text{toegekende capaciteit} \times 50 \%}{100}$$

met een maximum van 50% van het toegekende subsidie.

5. Bij de vaststelling van het subsidie ten behoeve van een voorziening voor pleegzorg wordt bij een niet gerealiseerde bezetting van meer dan 10% een bedrag in mindering gebracht dat overeenkomt met de vermenigvuldiging van het door Onze minister vastgestelde normbedrag pleeg-vergoeding met het verschil tussen 90% van de toegekende capaciteit en de gerealiseerde bezetting.

6. Indien blijkt dat een subsidie ten gevolge van het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens is vastgesteld op een bedrag dat hoger is dan wanneer het zou zijn vastgesteld op grond van juiste en volledige gegevens, wordt het subsidie opnieuw vastgesteld. Aan de uitvoerder, aan degene die een steunfunctie verzorgt of aan het samenwerkings-verband wordt hiervan met redenen omkleed mededeling gedaan.

7. Een uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of een samenwerkingsverband, stort teveel ontvangen voorschotten of subsidie terstond terug, tenzij Onze minister tot verrekening op andere wijze heeft besloten. De in dit verband verkregen rentebaten worden in mindering gebracht op de opgegeven kosten.

Hoofdstuk VI Overige bepalingen

Artikel 21

1. De uitvoerder, of degene die een steunfunctie verzorgt, verzekert zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid tegenover derden voor een som van tenminste één miljoen gulden per gebeurtenis en per geval.
2. De uitvoerder, of degene die een steunfunctie verzorgt verzekert zijn onroerende goederen tegen brandschade naar herbouwwaarde en zijn roerende goederen tegen brandschade, waterschade en diefstal.
3. De uitvoerder van een voorziening voor pleegzorg, een voorziening van residentiële hulpverlening of een voorziening van semi-residentiële hulpverlening verzekert de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van bij zijn voorziening geplaatste jeugdigen, indien deze aansprakelijkheid niet reeds is verzekerd.

Artikel 22

1. De administratie wordt op inzichtelijke wijze gevoerd en geeft een juist beeld van het functioneren van de voorziening, de steunfunctie of het samenwerkingsverband.
2. Het boekjaar valt samen met het kalenderjaar.
3. Voor alle ontvangsten en uitgaven zijn deugdelijke bewijsstukken aanwezig, waaruit de aard en de omvang van de geleverde goederen en verrichte diensten blijken.

Artikel 23

1. Indien de subsidiëring heeft bijgedragen tot het verwerven van eigendommen of anderszins tot de vorming van vermogen, is de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband aan het Rijk een door Onze Minister vast te stellen vergoeding verschuldigd bij ontvangst van schadevergoeding voor verlies of beschadiging van eigendommen, bij wijziging van de bestemming van eigendommen, bij vervreemding van eigendommen, bij beëindiging van de werkzaamheden, bij beëindiging van de bekostiging en bij de ontbinding van de uitvoerder of van degene die een steunfunctie verzorgt. In voorkomende gevallen doet hij daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan Onze minister. De vergoeding bestaat uit het bedrag waarmee de subsidiëring door de Staat heeft bijgedragen aan de vermogensvorming in verhouding tot de andere middelen die daaraan hebben bijgedragen.
2. Bij de bepaling van de hoogte van de vergoeding wordt uitgegaan van de waarde van de eigendommen en andere vermogensbestanddelen op het tijdstip waarop de vergoeding verschuldigd wordt, met dien verstande dat bij verlies of beschadiging van eigendommen wordt uitgegaan van het bedrag dat als schadevergoeding door de uitvoerder of door degene die een steunfunctie verzorgt is ontvangen. Indien het onroerend goed betreft, geschiedt de waardebepaling door één of drie onafhankelijke deskundigen.
3. Indien de werkzaamheden van de uitvoerder, van degene die een steunfunctie verzorgt of van een samenwerkingsverband met toestemming van Onze minister door een andere uitvoerder verzorger van een steunfunctie of samenwerkingsverband worden voortgezet en de activa en passiva tegen boekwaarde aan die ander in eigendom worden overgedragen, is de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband ter zake in afwijking van het eerste lid geen vergoeding verschuldigd.

Artikel 24

1. Voor het ter beschikking stellen van goederen aan of voor het verrichten van diensten voor derden, behoudens indien het rechtspersonen of natuurlijke personen betreft waarvoor de werkzaamheden bestemd zijn, brengt de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband, een vergoeding in rekening die tenminste kostendekkend is.

2. Voor het aan hem ter beschikking stellen van goederen betaalt de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband aan een rechtspersoon die de ondersteuning van de voorziening, steunfunctie of samenwerkingsverband ten doel heeft, geen hogere vergoeding dan het bedrag dat ter zake op grond van de historische kostprijs en rekening houdende met de voor de uitvoerder, voor degene die een steunfunctie verzorgt of voor het samenwerkingsverband geldende afschrijvingspercentages in redelijkheid in rekening kan worden gebracht.

3. Voor het te zijnen behoeve verrichten van diensten welke in het algemeen door uitvoerders, degenen die een steunfunctie verzorgen of samenwerkingsverbanden in eigen beheer worden verricht, betaalt de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband aan een rechtspersoon die de ondersteuning van de voorziening, de steunfunctie of het samenwerkingsverband ten doel heeft, geen hogere vergoeding dan het bedrag dat het verrichten van de diensten in eigen beheer zou hebben gekost.

Hoofdstuk VII Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 25

1. Aan een voorziening van ambulante hulpverlening, niet zijnde een instelling voor begeleid wonen, kan voor het jaar 1990, naast het subsidie, bedoeld in artikel 4, een subsidie worden toegekend in de kosten van psycho-sociale hulpverlening aan jeugdigen die hulp ontvangen van een instelling voor begeleid wonen als bedoeld onder II, onderdeel 7, van de bijlage behorende bij de wet.

2. In afwijking van artikel 7 is voor 1990 en 1991 het bedrag van het subsidie van een voorziening voor pleegzorg, zijnde een voogdij-instelling of een gezinsvoogdij-instelling als bedoeld in artikel 60 van de wet, ten aanzien van jeugdigen waarover zij de voogdij uitoefent onderscheidenlijk jeugdigen die de kinderrechter daar op grond van artikel 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek heeft doen opnemen, gelijk aan de door de voorziening aan pleeggezinnen verleende vergoedingen voor de verzorging en opvoeding van die jeugdigen, terwijl het subsidie voor de begeleiding door de voorziening van pleegkinderen, pleegouders en (stief)ouders met betrekking tot de opvoeding en verzorging van de pleegkinderen in het subsidie, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kindbescherming (Stb.1990, 307) is begrepen.

3. In afwijking van artikel 20, vijfde lid, wordt tot 1 januari 1991 bij de vaststelling van het subsidie ten behoeve van een voorziening voor pleegzorg, niet zijnde een voorziening als bedoeld in het tweede lid, bij een niet gerealiseerde bezetting van meer dan 15% een bedrag in mindering gebracht dat overeenkomt met de vermenigvuldiging van het door Onze minister vast te stellen normbedrag pleegvergoeding met het verschil tussen 85% van de toegekende capaciteit en de gerealiseerde bezetting.

Artikel 26

Onze minister kan, indien daar dringende redenen voor zijn, een uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of een samenwerkingsverband, desgevraagd, al dan niet onder voorwaarden, ontheffing verlenen van een of meer bepalingen bij of krachtens dit besluit gesteld.

Artikel 27

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, en werkt terug tot en met 1 januari 1990.

Artikel 28

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit tijdelijke regeling bekostiging jeugdhulpverlening.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 2 november 1990

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

Uitgegeven de vierde december 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 januari 1991, nr. 5.

Algemeen

Dit besluit behelst de in artikel 37 van de Wet op de jeugdhulpverlening (Stb. 1989, 360), verder te noemen: de wet, voorziene regeling voor de financiering van de jeugdhulpverlening. In het besluit is een overgangsfinancierings-regime opgenomen in verband met de op korte termijn te verwachten wijzigingen. Voortzetting van de ten aanzien van de desbetreffende voorzieningen reeds geldende bekostigingsregelen is immers na 1 januari 1990 niet mogelijk, gezien artikel 92, aanhef en onder b, van de wet.

Naar aanleiding van de adviezen van de Commissie harmonisatie van normen (ingesteld bij besluit van 2 februari 1988, WJ/BVJ-U-2523) wiens eindadvies eind 1990 zal verschijnen, verwachten wij een systeem van budgettering te kunnen presenteren, waarbij het bedrag van het subsidie berekend wordt door de toegekende capaciteit te vermenigvuldigen met een normbedrag per eenheid. Dit normbedrag zal gerelateerd zijn aan de feitelijke functies van de gesubsidieerde rechtspersoon.

Vooralsnog wordt in dit besluit zoveel mogelijk vastgehouden aan de systematiek van de Tijdelijke subsidieregeling jeugdhulpverlening, verder te noemen TSJ (Stcrt. 1987, 252) en het Uitvoeringsbesluit kinderbescherming (Stb. 1964, 327). De bepalingen van het onderhavige besluit zijn zoveel mogelijk afgestemd op het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming (Stb. 1990, 307), voor zover het de taken van de (gezins)voogdij-instellingen ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kinderbescherming is toegepast betreft en voor de inrichtingen voor justitiële kinderbescherming. Hiermee is zoveel als mogelijk tegemoet gekomen aan desbetreffende opmerkingen van het College van advies voor de kinderbescherming. Voor wat betreft een aantal bepalingen is sprake van enige afwijking van de bepalingen van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming. Waar specifieke bepalingen ten behoeve van verschillende soorten voorzieningen noodzakelijk zijn, is afwijking van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming evident. Het betreft hier de bekostigingsgrondslag (artikelen 2 en 4 tot en met 7), de definitieve vaststelling van subsidies (artikel 20) en de overgangsbepaling van artikel 25. Een enkele keer is prioriteit gegeven aan het handhaven van de onder de TSJ vigerende systematiek, bijv. in het kader van de wachtgelden bij vermindering of beëindiging van werkzaamheden van de voorziening (artikel 11), in het kader van de investeringssubsidies (artikel 19), in het kader van de vermindering van het subsidie bij onderbezetting (artikel 20) en in het kader van de eigendoms- en vermogensvorming (artikel 23). Voor wat betreft een aantal onderdelen kent dit besluit meer gedetailleerde regelgeving dan genoemd Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming. In de praktijk zijn dergelijke bepalingen in de periode van het van toepassing zijn van de TSJ noodzakelijk gebleken. Het betreft hier de bepalingen met betrekking tot de subsidie-aanvraag (artikel 12) en met betrekking tot de jaarstukken (artikel 15). Soms ook is afwijking van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming gewenst gebleken waar sprake is van afwijkende noodzaak om bepaalde vereisten te stellen. Artikel 3, inzake de bezwaarregeling, houdt bijvoorbeeld direct verband met de vrijwilligheid van de hulpverlening. Het derde lid van artikel 9 is alleen van toepassing op experimenten bij regionale voorzieningen van jeugdhulpverlening, derhalve

voorzieningen waarop het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming niet van toepassing is. Een financiële administratie met betrekking tot jeugdigen ten aanzien van wie de hulpverlening wordt gesubsidieerd wordt slechts gehouden voor zover die hulpverlening door de Minister van Justitie wordt gesubsidieerd en is derhalve niet in dit besluit opgenomen. In de praktijk is gebleken dat volstaan kan worden met de eerste drie leden van artikel 19. Als aan deze bepalingen is voldaan, is het niet noodzakelijk een beschrijving te ontvangen van de banden van de uitvoerder met andere rechtspersonen, zoals dit wordt geregeld in het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming. Waar verder sprake is van een (enigermate) afwijkende bepaling is dit vermeld in de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 14 en 16.

Het besluit regelt de bekostiging van alle voorzieningen van jeugdhulpverlening als bedoeld in de bijlage behorende bij de wet, behoudens de inrichtingen voor justitiële kinderbescherming. Op grond van artikel 61, eerste en tweede lid, van de wet is de bekostiging van de voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen, voor zover zij niet optreden als voorziening van jeugdhulpverlening, in de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het vierde lid van artikel 61 geregeld (Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kinderbescherming).

Het onderhavige besluit heeft derhalve betrekking op de voorzieningen van primaire hulpverlening (bijlage behorende bij de wet, onder I), zijnde de volgende ambulante voorzieningen: jongerenadviescentra, kindertelefoons, instellingen voor spel- en opvoedingsvoorlichting en bureaus vertrouwensartsen. Het heeft tevens betrekking op de voorzieningen van secundaire hulpverlening (bijlage behorende bij de wet, onder II), voor zover deze geen inrichtingen van justitiële kinderbescherming zijn. Het betreft hier de ambulante voorzieningen: instellingen voor begeleid wonen (II, onderdeel 7), adviesbureaus voor jeugd en gezin (II, onderdeel 9) en centrales voor pleeggezinnen (II, onderdeel 10). De semi-residentiële voorzieningen: dagcentra voor schoolgaande jeugd (II, onderdeel 11) en medische kleuterdagverblijven (II, onderdeel 13). De pleegzorgvoorzieningen: instellingen voor therapeutische gezinsverpleging (II, onderdeel 6) en voorzieningen voor pleegzorg (II, onderdeel 8). Het betreft tenslotte de residentiële voorzieningen: voorzieningen voor crisisopvang (II, onderdeel 1), observatiete huizen (II, onderdeel 2), huizen voor opvoeding en verzorging (II, onderdeel 3), gezinshuizen (II, onderdeel 5) en medische kindertehuizen (II, onderdeel 12).

Uit deze opsomming moge blijken dat de huizen voor buitengewone behandeling (II, onderdeel 4) en de voorzieningen van tertiaire hulpverlening (bijlage behorende bij de wet, onder III) slechts bekostigd worden als inrichtingen voor justitiële kinderbescherming op grond van artikel 65 van de wet.

Het gaat hier derhalve om de kosten van die vormen van jeugdhulpverlening, waarvoor de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Minister van Justitie een gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen.

Dit betreft het totaal van de vrijwillige hulpverlening en een deel van de hulpverlening aan onder een maatregel van justitiële kinderbescherming staande jeugdigen, voor zover deze hulp wordt verleend door de voorzieningen die onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en van Justitie zijn gebracht. Op grond hiervan is, in afwijking van het commentaar van het College van advies voor de justitiële kinderbescherming van 10 augustus 1989, de citeertitel van het besluit op dit punt niet gewijzigd.

Voor de bovengenoemde voorzieningen is een systeem van budgetfinanciering geregeld. De grondslag voor het toe te kennen budget verschilt per type voorziening en in enkele gevallen per categorie.

Aan het merendeel van de voorzieningen van jeugdhulpverlening en aan de steunfuncties en de samenwerkingsverbanden wordt een historisch bepaald budget toegekend. Basis voor de vaststelling van het budget is de hoogte van het voor 1989 beschikbaar gestelde subsidie. Het werkelijk toe te kennen budget voor 1990 en daarop volgende jaren is echter ook afhankelijk van eventuele aanpassingen in verband met algemene of bijzondere beleidswijzigingen. Daarnaast zal ook eventuele capaciteitswijziging van invloed zijn op het budget. Dit zal in de praktijk voor deze categorieën geen wijziging van de huidige situatie betekenen.

Voor de residentiële en semi-residentiële voorzieningen en de instellingen voor therapeutische gezinsverpleging wordt dat historische budget omgerekend in een bedrag per jeugdige. Het feit dat in het plan voor deze voorzieningen een capaciteit wordt toegekend biedt de mogelijkheid tot het vaststellen van dit bedrag per jeugdige. Voor de meeste voorzieningen betekent dit een voortzetting van de huidige situatie. Voor de medische kindertehuizen en de medische kleuterdagverblijven wordt hiermee echter de systematiek, zoals deze op basis van de Algemene Wet bijzondere ziektekosten (Stb. 1967, 655) werd gehanteerd, hetgeen in het kader van de TSJ is voortgezet, volledig verlaten. De hoogte van het budget is overigens wel gebaseerd op het in 1989 nog conform genoemde richtlijnen vastgestelde budget.

Zoals dit thans ook in de TSJ het geval is, wordt ten aanzien van de dagcentra voor schoolgaande jeugd een uitzondering gemaakt. Door deze voorzieningen wordt reeds gewerkt met genormeerde bedragen per jeugdige, op basis waarvan het subsidie wordt bepaald. Deze systematiek is ook in het onderhavige besluit gevolgd.

Voor de nieuwe categorie voorzieningen voor pleegzorg zal een budget worden vastgesteld, dat eveneens is gebaseerd op normbedragen. Er zal één normbedrag per jeugdige worden vastgesteld dat wordt gevormd uit het normbedrag voor de pleegvergoeding (het gemiddelde bedrag van de pleegvergoedingen) plus het gemiddeld bedrag van de begeleidingskosten per jeugdige. Het normbedrag per jeugdige wordt vermenigvuldigd met de toegekende capaciteit hetgeen resulteert in een budget per voorziening voor pleegzorg.

Grosso modo werkt de procedure van de verstrekking van een subsidie als volgt. Jaarlijks wordt aan de uitvoerder van een voorziening, aan degene die een steunfunctie verzorgt of aan een samenwerkingsverband een bedrag toegekend ter bestrijding van de kosten die met de uitvoering van zijn wettelijke taken zijn gemoeid.

De indiening van een begroting met toelichting vóór 1 oktober van het jaar voorafgaand aan het jaar, waarop het subsidie betrekking zal hebben, geldt als aanvraag van het subsidie. Deze begroting is afgestemd op de beslissing omtrent het subsidie op basis van de begroting van het voorafgaande jaar. Tevens kan dan al rekening worden gehouden met de in het plan van jeugdhulpverlening, bedoeld in de artikelen 8 en 58 van de wet, toegekende capaciteit (artikel 12, eerste en tweede lid). Vervolgens kan subsidie worden toegezegd. De beslissing daaromtrent ontvangt de uitvoerder normaliter vóór 1 januari van het jaar waarop de toezegging betrekking zal hebben (artikel 13). Op een aldus beschikbaar gesteld subsidie kunnen voorschotten worden verleend (artikel 13, derde lid). In het algemeen zullen dit maandelijks voorschotten zijn.

Na afloop van het jaar waarop de toezegging van subsidie betrekking had, moet er worden afgerekend op basis van de jaarstukken met het bijbehorende verslag van werkzaamheden. Deze jaarstukken zijn, tenzij het om zeer kleine subsidies en exploitatielasten gaat, voorzien van een verklaring van getrouwheid, afgegeven door een registeraccountant of

van een verklaring als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder e, van de Wet op de Accountantsadministratieconsulenten (Stb. 1972, 748), artikelen 15, 16 en 17.

Op basis van de jaarstukken wordt het subsidie (definitief) vastgesteld. In bepaalde gevallen kan dan nog een verlaging van het subsidie plaatsvinden (artikel 20, tweede tot en met zesde lid).

Het onderhavige besluit is zowel van toepassing op de regionale voorzieningen als op de landelijke voorzieningen. Op grond van artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet worden de voorzieningen van jeugdhulpverlening in landelijke en regionale voorzieningen ingedeeld. De weerslag van deze indeling is gegeven in het Rijksplan, bedoeld in artikel 58 van de wet.

Het besluit zal voor de regionale voorzieningen en samenwerkingsverbanden haar werking per 1 januari 1992 verliezen. Immers na 1 januari 1992 zullen de provincies de bekostiging van regionale voorzieningen en samenwerkingsverbanden overnemen, en daartoe bij verordening de bekostiging gaan regelen (artikelen 57 en 38 van de wet).

Dit besluit is besproken met vertegenwoordigers van het particulier initiatief op het terrein van de jeugdhulpverlening en met vertegenwoordigers van provincies en grote steden.

Het besluit is ingevolge artikel 5, derde lid, van de wet als ontwerp in de Staatscourant (Stcrt. 1989, 142) bekendgemaakt.

Van de hierna genoemde organisaties zijn met betrekking tot dit ontwerp-besluit commentaren ontvangen:

Landelijk Overleg Alternatieve Hulpverlening (LOAH) te Utrecht, College van advies voor de kindbescherming (CvA) te 's-Gravenhage, de Stichting Overleg Jeugdvoorzieningen Nederland (SOJN) te Utrecht en de Vereniging «Pro Juventute» te Amsterdam.

De belangrijkste punten uit deze commentaren en onze reactie hierop, behelzen het volgende:

– Het ontwerp-besluit voorziet niet in bekostiging van de kwaliteitsregels, zoals de bereikbaarheid en beschikbaarheid, de coördinatie en de werkbegeleiding (LOAH).

Reactie: Dit thema is aan de orde geweest in het Gestructureerd Overleg Jeugdhulpverlening. In de eerste plaats kan gesteld worden dat de uitvoerder zelf aannemelijk dient te maken dat hij met inbegrip van het subsidie beschikt over voldoende financiële middelen om de voorgenomen werkzaamheden uit te voeren en ten aanzien van de voorziening zal worden voldaan aan het bij of krachtens de wet bepaalde (artikel 36 van de wet). Duidelijk mag zijn dat wij ervan uitgaan dat het budget van de voorzieningen hen in de gelegenheid stelt aan de gestelde kwaliteitsregels te voldoen. In het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening (Stb. 1990, 503) is met betrekking tot de genoemde thema's (artikelen 7 en 8 van dat besluit) voorzien in de mogelijkheid om werkbegeleiding, beschikbaarheid en bereikbaarheid te organiseren in samenwerking met andere voorzieningen in de regio. Van deze bepalingen zal met name gebruik gemaakt kunnen worden als het eigen budget niet toereikend is om zelfstandig aan deze vereisten te voldoen. Overigens zal in het kader van de voorgenomen harmonisatie van normen, met de gestelde kwaliteitsregels rekening worden gehouden bij het vaststellen van de normen.

– Met artikel 3 wordt vrijwillige hulpverlening aan jeugdigen onmogelijk gemaakt als ouders schriftelijk bezwaar maken. Dit doet geen recht aan situaties waarin sprake is van conflict tussen ouder(s) en jeugdige, waarbij de jeugdige hulp vraagt en er geen gegronde reden is om de raad voor de Kinderbescherming in te schakelen (LOAH).

Reactie: zie toelichting bij artikel 3.

– Er zijn verschillen in (taalkundige) benadering tussen de verschillende ontwerp-besluiten op basis van de wet (CvA).

Reactie: in het voorgaande is op de afwijkingen met het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kindbescherming reeds ingegaan.

– Een specifieke dereguleringsparagraaf wordt gemist (CvA).

Reactie: mede naar aanleiding van deze opmerking is in de toelichting een passage aan de dereguleringsparagraaf toegevoegd.

– De indruk wordt gewekt dat bouwsubsidies zijn worden voorbehouden aan residentiële voorzieningen. Dit wordt niet ondersteund (CvA).

Reactie: zie toelichting bij artikel 10.

– Voor het experimenten- en accommodatiebeleid zou sprake moeten zijn van een gecoördineerde aanpak. De formulering met betrekking tot dit beleid zou ruimte moeten laten voor een nader bezien van dit beleid in het kader van de voorbereiding op de decentralisatie. De inbreng van de provincies en grote steden met betrekking tot het experimentenbeleid wordt gemist (SOJN).

Reactie: Het besluit geldt voor de regionale voorzieningen, ook voor wat betreft het accommodatiebeleid, in elk geval slechts tot 1992, waarna de provincies gaan voorzien in de bekostiging van deze voorzieningen. Een gecoördineerde aanpak zal ten aanzien van afstemming landelijk en regionaal beleid zeker nodig zijn. Hieromtrent zal in het kader van de landelijke en provinciale planning en bekostiging zeker overleg gevoerd worden met provincies en het particulier initiatief. Aan artikel 9, inzake subsidiëring van experimenten, is een zinsnede toegevoegd, waardoor voorzien wordt in overleg met de provincie voorafgaand aan het verstrekken van subsidie aan een experiment uit te voeren door een regionale voorziening.

– De begrippen steunfunctie en eigen bijdrage zijn niet duidelijk (SOJN).

Reactie: Het begrip steunfunctie is omschreven in de wet (artikel 1, eerste lid, onder e). Het begrip eigen bijdragen komt in het besluit niet langer voor. Het begrip is nog wel genoemd in de toelichting bij artikel 10 en is daar nader omschreven.

– Artikel 13 scheidt rechtsonzekerheid voor de betrokken uitvoerders (SOJN).

Reactie: Op de situatie bij het uitblijven van een schriftelijke toezegging van de minister wordt in de toelichting op artikel 13 ingegaan.

– In het normbedrag per jeugdige voor voorzieningen voor pleegzorg wordt geen rekening gehouden met uitvoerings- en toerustingskosten. Er is bezwaar tegen de jaarlijks terugkerende onzekerheid over de hoogte van het normbedrag per jeugdige. Er is bezwaar tegen het gebruik van landelijke gemiddelden van de pleegzorgvergoeding en de begeleidingskosten voor de vaststelling van het normbedrag. Een en ander brengt met zich mee dat geen waarborg geboden wordt om een kwalitatief goede uitvoering van de pleegzorg-voorziening mogelijk te maken (Pro Juventute).

Reactie: In de toelichting op artikel 7 wordt ingegaan op de keuze voor het werken met een normbedrag per jeugdige. Er is uitgebreid overleg geweest in het Gestructureerd Overleg Jeugdbeleid met de andere overheden en met het particulier initiatief over het normbedrag per jeugdige voor voorzieningen voor pleegzorg. De toelichting op artikel 25 maakt duidelijk hoe gekomen zal worden tot een normbedrag dat is afgestemd op een kwalitatief verantwoorde begeleiding. Bij de vaststelling van dit bedrag wordt ook rekening gehouden met de uitvoeringskosten voor het verstrekken van de pleegvergoeding aan de pleegouders. Tevens wordt hier toegelicht hoe in de overgangperiode met het pleegzorgbudget kan worden gewerkt.

Dat er jaarlijks onzekerheid kan bestaan over de hoogte van het normbedrag (welke onzekerheid overigens kan bestaan voor alle voorzie-

ningen voor wat betreft het hun toe te kennen budget) hangt samen met de jaarlijkse planning, waarin de wet voorziet en de afhankelijkheid van de gelden die de wetgever jaarlijks beschikbaar stelt (artikel 8, derde lid). Het is uiteraard niet de bedoeling om de hoogte van de normbedragen jaarlijks te wijzigen. Natuurlijk zullen ook bij de vaststelling van de budgetten gebaseerd op normbedragen per jeugdige, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht worden genomen.

Deregulering

Dit besluit is getoetst aan de Aanwijzingen inzake terughoudendheid met regelgeving en ontmoet geen bezwaar.

Aangezien dit besluit een tijdelijk karakter heeft, is, zoals bovenvermeld, zoveel mogelijk getracht de tot 1 januari 1990 bestaande subsidiesystematiek voor de onderscheiden voorzieningen voort te zetten.

Uit een oogpunt van vereenvoudiging en beperking van regelgeving is waar mogelijk voorzien in een aanpassing van de gehanteerde systematiek. Het (historisch) budget van 1989 is hierbij steeds uitgangspunt geweest.

Van een dergelijke vereenvoudiging is bijvoorbeeld sprake voor wat betreft de subsidiesystematiek voor de medische kindertehuizen en medische kleuterdagverblijven. Hierbij is afgestapt van de sterk gereguleerde systematiek van de COTG-richtlijnen, als bovenvermeld.

De systematiek van de wet bood bovendien gelegenheid tot deregulering.

Er hoeft niet langer voorzien te worden in subsidievoorwaarden die gerelateerd zijn aan de, via de voorziening verkregen, instemming van ouders met het betalen van een ouderbijdrage, nu de ouderbijdrageplicht in de wet is vastgelegd (artikel 41).

Ook voor de voorzieningen voor pleegzorg is het mogelijk geworden een budgetsysteem te hanteren, nu het verstrekken van de pleegvergoeding en de begeleiding in het kader van de pleegzorg bij genoemde voorzieningen zijn geconcentreerd.

Voor het model Jongeren bouwen voor jongeren, dat deel uit kan maken van de nadere voorwaarden bij investeringssubsidies (artikel 10) kan volstaan worden met een verwijzing naar de regeling hiervan in het plan 1990 op basis van de Welzijnswet (Stb. 1987, 73).

De subsidievoorwaarden verband houdende met de plaatsing, die in de TSJ waren opgenomen, hoeven in dit besluit niet te worden opgenomen, omdat de bepalingen met betrekking tot de plaatsing al in de wet staan.

Aangezien de regels zoveel mogelijk aansluiten bij het bestaande systeem van budgetfinanciering en voor die voorzieningen waar dit nog niet van toepassing was het budgetsysteem, dat een vereenvoudiging van regelgeving en uitvoering daarvan betekent, is ingevoerd, behoeft voor een verzwaring van de werklast van de uitvoerders niet te worden gevreesd.

De hoofdlijnen van het budgetfinancieringssysteem zijn volledig in de algemene maatregel van bestuur vastgelegd. Nadere regels kunnen alleen worden gesteld ten aanzien van technische kwesties als de controle op de naleving van de subsidievoorwaarden (artikel 16, derde lid) en de begroting (artikel 12, vijfde lid). Verder zijn er modellen voor de begroting, het werkplan, de jaarrekening en het verslag (artikel 12, eerste lid, en 15, eerste lid).

Voor zover de beslissingen die op grond van deze algemene maatregel van bestuur worden genomen, beschikkingen in de zin van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Stb. 1974, 284) zijn, staat daartegen beroep open. Een toeneming van de werkdruk van de Raad van State in verband met AROB-beroepen op grond van deze

algemene maatregel van bestuur valt niet te verwachten, omdat het aantal beschikkingen, waarvan beroep mogelijk is, ten opzichte van de huidige situatie niet toeneemt.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel bevat de noodzakelijke begripsbepalingen.

In onderdeel b, van het eerste lid, is de verantwoordelijkheid van de onderscheiden ministers geregeld voor de daadwerkelijke bekostiging van voorzieningen die onderdeel uitmaken van het gezamenlijk beleid. De huidige departementale taakverdeling is gevolgd. Ingevolge deze taakverdeling behoort de therapeutische gezinsverpleging tot de taak van de Minister van Justitie. Ten aanzien van de centrales voor pleeggezinnen is de historisch gegroeide situatie dat een aantal onder de Minister van Justitie en een aantal onder de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur ressorteert gehandhaafd.

De Minister van Justitie is ook verantwoordelijk voor de financiering van voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen die voor de aan hun gezag toevertrouwde jeugdigen voorziening voor pleegzorg kunnen zijn. Dit betreft niet alleen jeugdigen waarvoor een maatregel van justitiële kindbescherming geldt, maar ook wezen, die onder voogdij van een voogdij-instelling staan. De financiering van de pleegzorg vindt plaats op grond van het onderhavige besluit. De algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 61 van de wet regelt de financiering van de taken, bedoeld in artikel 60, vierde lid, van de wet. Hiernaast kunnen voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen ook uitvoerder zijn van andere voorzieningen van jeugdhulpverlening. Zo zijn zij veelal uitvoerder van een adviesbureau voor jeugd en gezin. Deze voorzieningen van ambulante hulpverlening zijn vaak erkend als plaatsende instantie en derhalve meestal ook voorziening voor pleegzorg. Deze voorziening wordt op grond van dit besluit bekostigd door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

In onderdeel f wordt het type voorzieningen van ambulante hulpverlening omschreven met een verwijzing naar artikel 1, tweede lid, van de wet. De wet geeft hier een negatieve omschrijving. Bedoeld zijn hier de voorzieningen onder I en de voorzieningen onder II, onderdelen 7 en 9 van de bijlage behorende bij de wet. Tot het type ambulante jeugdhulpverlening behoren tevens de centrales voor pleeggezinnen, bedoeld onder II, onderdeel 10 van de bijlage behorende bij de wet. De centrales zijn hier specifiek genoemd, omdat in vergelijking met het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening, waarin de centrales voor de toepassing van het desbetreffend hoofdstuk worden gerekend tot voorzieningen op het terrein van de pleegzorg, verwarring zou kunnen ontstaan.

De centrales zijn, gezien hun taken als omschreven in de bijlage behorende bij de wet en de omschrijving van ambulante jeugdhulpverlening in de wet, voorzieningen van ambulante jeugdhulpverlening, werkzaam op het terrein van de pleegzorg.

Onder h. wordt het structureel subsidie omschreven. Dit structureel subsidie omvat, afhankelijk van het historisch bepaalde budget, soms (een deel van) de huisvestingskosten. Het betreft dan structurele huisvestingskosten in verband met eigendom (kosten van hypotheekrente en afschrijving) of in verband met huur. Voor wat betreft de kosten in verband met eigendom komt het ook voor dat voor de bouw, koop of inrichting van een accommodatie een incidenteel subsidie is of wordt verstrekt, zodat het structureel budget niet het subsidie voor de huisvestingskosten, of slechts voor de resterende structurele kosten omvat. Voor de toepassing van het begrip in dit besluit is dit onderscheid niet relevant.

Artikel 2

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt dat een voorziening, steunfunctie of samenwerkingsverband alleen voor bekostiging in aanmerking komt, indien zij is opgenomen in het plan.

Artikel 3

Deze bepaling heeft nadrukkelijk de bedoeling om hulpverlening die in strijd met enige wettelijke bepaling (als gegeven in Titel 14 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 280 van het Wetboek van Strafrecht) uit te sluiten van bekostiging.

Daartoe is het noodzakelijk dat wettelijk vertegenwoordigers van hun bezwaar tegen de hulpverlening doen blijken aan de minister. Deze kan als subsidiegever de maatregelen treffen om de desbetreffende hulpverlening niet (meer) voor subsidie in aanmerking te brengen. Suggesties om vrijwillige hulpverlening aan minderjarigen ook subsidiabel te stellen (zoals bij voorbeeld gegeven in het commentaar van het Landelijk Overleg Ambulante Hulpverlening) wanneer hiertegen uitdrukkelijk bezwaar wordt aangetekend door de ouders, zijn niet gevolgd. In dergelijke situaties prevaleert de ouderlijke macht. Subsidiëring van reeds aangevangen hulpverlening, gedurende zes weken na ontvangst van het bezwaar, is redelijk geacht, mede omdat de ouderlijke macht zal terugtreden naarmate het kind een hogere leeftijd bereikt en het hier veelal zelfstandig hulpzoekende jeugdigen van 12 jaar en ouder betreft. In de periode van zes weken na melding van het bezwaar zullen de voorziening en de plaatsende instantie kunnen trachten in overleg met de wettelijke vertegenwoordigers tot overeenstemming te komen.

Natuurlijk kunnen de wettelijk vertegenwoordigers, teneinde de hulpverlening zelf – waarvoor de uitvoerder van een voorziening (het particulier initiatief) in eerste instantie verantwoordelijk is – te doen beëindigen, gebruik maken van de desbetreffende mogelijkheden hen geboden in het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Strafrecht. Bovendien bieden bepalingen bij of krachtens de Wet op de jeugdhulpverlening hen de gelegenheid hun bezwaren aan de betrokken voorzieningen kenbaar te maken. De wet biedt daarvoor de mogelijkheid door het vereiste van betrokkenheid van de wettelijk vertegenwoordigers bij de werkzaamheden van de plaatsende instantie (artikel 29, tweede lid). De plaatsende instantie dient altijd voorafgaande aan de hulpverlening door residentiële en semi-residentiële voorzieningen en voorzieningen voor pleegzorg de aangewezen hulp vast te stellen (artikel 25 van de wet). Alleen in acute noodsituaties kan deze vaststelling door de plaatsende instantie uiterlijk 2 weken op zich laten wachten (artikel 26, tweede lid, van de wet).

Daarnaast regelt artikel 5, tweede lid, onder b, van het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening, dat met ouders en wettelijke vertegenwoordigers altijd wordt overlegd over het hulpverleningsplan door de voorziening waarvan de jeugdige de hulp ontvangt. In acute noodsituaties kan bovendien, indien het overleg schade zal toebrengen aan de jeugdige, dit overleg tussen de hulpverlenende voorziening en de wettelijke vertegenwoordigers hooguit zes weken worden uitgesteld.

De plaatsende instantie dient derhalve altijd binnen 14 dagen contact te hebben met de wettelijk vertegenwoordigers. De hulpverlenende voorziening dient altijd binnen zes weken na het eerste contact met de jeugdige overleg te hebben gehad.

De wettelijk vertegenwoordigers kunnen natuurlijk ook een klacht indienen bij de hulpverlenende voorziening. In het werkplan van de voorziening dient de wijze van behandeling van klachten te zijn beschreven (artikel 2, tweede lid, onder d, van het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening).

Wordt door de wettelijk vertegenwoordigers voorafgaande aan de hulpverlening schriftelijk bezwaar ingediend bij de minister dan komt deze hulp geheel niet voor subsidie in aanmerking. Is de hulp al aangevraagd dan komt slechts de hulp gedurende de periode tot zes weken na ontvangst van het schriftelijk bezwaar door de minister in aanmerking voor subsidie. Bij de afrekening van het subsidie zal hiermede rekening gehouden worden.

Deze regeling geldt uiteraard niet bij justitiële plaatsingen, dat wil zeggen indien een maatregel van kindbescherming is getroffen, die tot plaatsing in een der in het artikel genoemde voorzieningen strekt of noodzaakt. Bovendien geldt deze regeling gedurende ten hoogste drie maanden niet als door de raad voor de kindbescherming de vraag wordt onderzocht of een maatregel van justitiële kindbescherming moet worden toegepast. Hiermee wordt vermeden dat, een maatregel moet worden uitgesproken zonder dat bedoeld onderzoek door de raad heeft plaatsgevonden of is afgerond.

Deze regeling heeft slechts betrekking op minderjarige jeugdigen, omdat meerderjarigen zelf beslissen over het al dan niet accepteren van de aangeboden hulp.

Artikel 4

In het eerste lid is bepaald dat subsidiëring van een voorziening van ambulante hulpverlening, een steunfunctie of een samenwerkingsverband, geschiedt volgens een budgetstelsel.

Dit budget bestaat uit een bedrag, dat is gebaseerd op het beschikbaar gestelde budget voor 1989. Uiteraard dient bij de bepaling van het bedrag van het subsidie in latere jaren rekening te worden gehouden met de correcties, bedoeld in artikel 8.

Daar in dit subsidiesysteem niet wordt afgerekend op basis van werkelijke baten en lasten, stimuleert dit systeem de uitvoerder tot een zo efficiënt mogelijke uitvoering van werkzaamheden.

Eventuele overschotten die ontstaan, kunnen door de uitvoerder tot het toegestane maximum (conform artikel 20, derde lid) worden gereserveerd voor jaren waarin de exploitatie door omstandigheden wellicht meer kost dan de geraamde lasten.

In het tweede lid is aangegeven op welke wijze het subsidie voor een voorziening van ambulante hulpverlening voor de eerste maal wordt berekend. Daar er dan geen basisjaar is voor de bepaling van het subsidiebedrag, wordt een gemiddeld bedrag bepaald op basis van hetgeen voor dergelijke voorzieningen van vergelijkbare omvang geldt. Hierbij kunnen zowel personeelsaantallen, als aantallen te helpen jeugdigen, als werkgebied een rol spelen.

In de grondslag zijn slechts de voor 1989 verleende structurele subsidies verwerkt. Erbuiten vallen derhalve incidenteel verstrekte subsidies. Ook aan ambulante instellingen toegekende begeleidingssubsidies voor pleegzorg en psycho-sociale hulpverlening aan jeugdigen die zijn geplaatst in instellingen voor begeleid wonen vallen niet onder het begrip structurele subsidie, gezien de tot 1 januari 1990 geldende subsidiesystematiek, waarin sprake was van een afzonderlijk subsidie per geplaatste jeugdige op afzonderlijke aanvraag.

Artikel 5

In het eerste lid is bepaald dat subsidiëring van een residentiële-, een semi-residentiële voorziening en een instelling voor therapeutische gezins-verpleging eveneens geschiedt volgens een budgetstelsel.

Het beschikbaar gestelde budget voor 1989, waarvan het bedrag is opgenomen in het plan, verminderd met hierin eventueel begrepen incidentele subsidies gedeeld door de toegekende capaciteit voor dat jaar leidt tot een historisch bepaald bedrag per jeugdige.

Het totaal budget wordt gevormd door de in het plan opgenomen capaciteit te vermenigvuldigen met het aldus berekende bedrag per jeugdige.

Bij de vaststelling van het subsidie speelt hier wel de gerealiseerde bezetting een belangrijke rol (zie artikel 20, vierde lid). Efficiency bij de uitvoering van de werkzaamheden wordt gestimuleerd en eventuele overschotten dienen tot het toegestane maximum te worden gereserveerd. Zie ook de toelichting op artikel 4.

Het budget van deze voorzieningen is derhalve eveneens historisch bepaald en wijkt daarmee niet af van de tot nu toe bekende bekostigingsgrondslag voor het merendeel van deze voorzieningen.

In het tweede lid is aangegeven op welke wijze het subsidie voor een voor het eerst te subsidiëren voorziening wordt berekend.

In het derde en vierde lid wordt bepaald dat het bedrag per jeugdige voor initiatieven tot nieuwe of uitbreiding van bestaande medische kleuterdagverblijven wordt vastgesteld door de minister. Voor deze voorzieningen wordt derhalve een uitzondering gemaakt op de algemene bepaling dat uitgegaan wordt van het gemiddelde subsidie per plaats van vergelijkbare voorzieningen. Deze uitzondering is nodig, daar er voor nieuwe medische kleuterdagverblijf-plaatsen groeigelden gefaseerd overkomen van de Algemene Wet bijzondere ziektekosten naar de rijksbegroting. De te hanteren kostenprijzen moeten passen binnen dat financiële kader.

Dit in afwachting van de voorgenomen harmonisatie van normen, ten gevolge waarvan voor alle vormen van jeugdhulpverlening, nieuw of reeds bestaand, normen zullen worden vastgesteld. In dat kader zal het verhogen van het budget van de ene voorziening, op basis van de normbedragen, bekostigd kunnen worden uit budgetverlagingen van andere voorzieningen, op basis van de voor hen vastgestelde normbedragen.

Artikel 6

Het subsidiesysteem voor de dagcentra voor schoolgaande jeugd in dit artikel is identiek aan het voor deze voorzieningen tot 1990 in de TSJ opgenomen budgetsysteem.

De normbedragen zullen daartoe jaarlijks door de minister worden vastgesteld. De normbedragen die in 1989 van toepassing waren blijven hierbij – behoudens algemene beleidswijzigingen – gehandhaafd.

Artikel 7

Hierin wordt de bekostigingsgrondslag van voorzieningen voor pleegzorg geregeld. Tot deze voorzieningen behoren in de eerste plaats de in het plan als zodanig opgenomen voorzieningen. In het plan worden in ieder geval opgenomen de op basis van artikel 27 van de wet door de provincies erkende plaatsende instanties, die subsidie hebben aangevraagd als voorziening voor pleegzorg. Daarnaast zijn er in de wet erkende plaatsende instanties, namelijk de voogdij-instellingen en de raden voor de kindbescherming, voor de jeugdigen waarover zij de voogdij hebben, respectievelijk de jeugdigen die aan hen voorlopig zijn toevertrouwd of ten aanzien van wie een onderzoek naar de noodzaak van een maatregel wordt ingesteld. Deze instanties zijn eveneens voorziening voor pleegzorg. In het plan zijn ook de gezinsvoogdij-instellingen als voorziening voor pleegzorg opgenomen, teneinde te bewerkstelligen dat de kinderrechter een ondertoezichtgestelde jeugdige op grond van artikel 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek in deze voorziening voor pleegzorg kan plaatsen. De bekostiging van al deze voorzieningen is in dit besluit geregeld.

De kosten die zijn verbonden aan de uitvoering van de taken als voorziening voor pleegzorg kunnen per gerealiseerde plaats verschillen. Dit is het gevolg van het feit dat de hoogte van de pleegvergoeding die door een voorziening voor pleegzorg aan de pleegouders vergoed dient te worden, afhankelijk is van de leeftijd en het inkomen van de desbetreffende jeugdige. Toch is gekozen voor een budgetsysteem als bekostigingsgrondslag. Er kan immers gesproken worden van een gemiddeld bedrag dat aan de pleegvergoeding moet worden besteed, hetgeen voor het merendeel der voorzieningen in de praktijk het gemiddeld bedrag zal zijn dat men jaarlijks uitgeeft. Ook voor de overige voorzieningen van jeugdhulpverlening zal sprake zijn van verschillende feitelijke kosten per jeugdige. Gebleken is dat desalniettemin een budgetsysteem, uitgaande van gemiddelden, goed kan functioneren. Het budgetsysteem brengt het belangrijke voordeel van efficiency en begrenzing van uitgaven met zich mee, zowel voor de overheid in het kader van de toekenning van budgetten, als voor de instelling in het kader van de administratie en financieel beleid. De voorziening heeft met het budgetsysteem bovendien de vrijheid binnen de wettelijke vereisten het budget aan te wenden naar eigen inzicht en beleid. Dit betekent veelal dat meer aandacht gegeven kan worden aan doelmatigheid en kwaliteit.

Er zal derhalve één normbedrag worden vastgesteld. De hoogte van dit bedrag zal gerelateerd zijn aan het totale voor de pleegzorg beschikbare budget en de totale capaciteit. Uit dit bedrag moet zowel de pleegvergoeding aan de pleegouders worden voldaan als de begeleiding worden bekostigd. Teneinde te voorkomen dat instellingen, die meer dan de gemiddelde pleegvergoeding dienen te betalen, te weinig zouden overhouden voor de begeleiding, is voor 1990, in afwachting van de resultaten van een onderzoek, op dit punt een soepele onderbezetting-regeling getroffen (zie artikel 25).

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat het subsidie kan worden aangepast in verband met algemene of bijzondere beleidswijzigingen. Correcties kunnen optreden in verband met de ontwikkeling van de prijzen, indien als gevolg daarvan de begroting van het ministerie wordt aangepast. Ook kan de noodzaak van correcties volgen uit de ingevolge artikel 5 van de Wet Arbeidsvoorwaardenontwikkeling gepremieerde en gesubsidieerde sector (Stb. 1985, 695) vastgestelde ruimte. Daarnaast kunnen maatregelen van regeringswege ertoe leiden dat het beschikbaar gesteld subsidie niet onverkort kan worden gehandhaafd. Gedacht kan hier bij voorbeeld worden aan algemene budgetkortingen of toegespitste kortingen. Ook kunnen bijzondere beleidsmaatregelen worden genomen die leiden tot aanpassingen van het budget van één of enkele voorzieningen. Uiteraard kunnen aanpassingen van het budget slechts plaatsvinden overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 9

In dit artikel is de grondslag voor subsidiëring van experimenten gegeven. Het bedrag van het subsidie voor een experiment wordt vastgesteld door de minister, afhankelijk van de werkzaamheden die in het kader van het experiment zullen worden verricht. Daar het experiment zelf bijzonder beleid bevat, zullen slechts correcties van het subsidie mogelijk zijn in het kader van algemene beleidswijzigingen. Als de werkzaamheden in het kader van het experiment niet volledig worden uitgevoerd wordt het subsidie naar evenredigheid verminderd. Dat wil zeggen dat rekening wordt gehouden met het deel van de werkzaamheden dat niet is uitgevoerd en de kosten die daarmee gemoeid zouden zijn geweest. Het betreft hier derhalve geen strafkorting of boete.

Ook voor het totale beschikbare subsidie voor experimenten zal de maximumgrens worden gevonden in het plan.

Artikel 10

Het eerste lid bepaalt dat ten behoeve van bouw, verbouw of inrichting van een accommodatie een zogenaamd investeringssubsidie mogelijk is. Deze mogelijkheid bestaat voor uitvoerders van alle voorzieningen van jeugdhulpverlening – en dus niet slechts voor residentiële voorzieningen zoals werd verondersteld door het College van advies voor de justitiële kindbescherming – voor degenen die een steunfunctie uitoefenen en voor samenwerkingsverbanden.

Het tweede lid bepaalt dat de minister voor naar zijn oordeel bijzondere doeleinden extra subsidie kan verstrekken. Hierbij zal het bijvoorbeeld gaan om subsidiëring van reorganisatiekosten. Beide vormen van subsidiëring vinden plaats naast het structurele subsidie dat aan de desbetreffende voorzieningen wordt toegekend.

Gegeven het beperkte budget voor investeringssubsidies zullen niet alle aanvragen gehonoreerd kunnen worden. Een belangrijk facet bij de selectie zal zijn de komende herspreiding en herordering van jeugdhulpverleningsvoorzieningen.

In het derde lid is bepaald dat bij de beoordeling van aanvragen van incidentele subsidies als bedoeld in het tweede lid en investeringssubsidies zoals bedoeld in het eerste lid, de solvabiliteitspositie van de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband in aanmerking wordt genomen. Het betreft hier het eigen vermogen waaronder de eigen bijdragen (de bijdragen van jeugdigen zelf in de kosten van hulpverlening) en de risicoreserve. Daarbij zal in eerste instantie worden gekeken naar de laatste jaarrekening. Bij deze bepaling speelt een rol dat voor een aantal voorzieningen het beschikbaar gestelde structurele subsidie over 1989 de huisvestingskosten structureel omvat, terwijl dat voor een aantal andere voorzieningen niet het geval is. Zie ook de toelichting bij artikel 1, onder h.

Aan het verstrekken van subsidies als bedoeld in het eerste en het tweede lid kunnen voorwaarden worden verbonden. In geval van subsidiëring van bouw, verbouw of inrichtingskosten van een accommodatie zullen deze voorwaarden onder andere verband houden met het toe te passen model Jongeren bouwen voor jongeren, hetgeen ook werd toegepast in het kader van de TSJ. Een beschrijving van dit model is gegeven in het plan voor 1990 op basis van de Welzijnswet. Tevens kunnen deze voorwaarden bijvoorbeeld bestaan uit hypothecaire zekerheidsstelling (waarborghypotheek) ten gunste van de Staat.

Artikel 11

Dit artikel regelt dat ten behoeve van de kosten van wachtgelden die voortvloeien uit de bedoelde maatregelen een vergoeding voor het deel dat nog voor rekening van de ex-werkgever komt, wordt verstrekt door de Staat. Overigens zal in de hier bedoelde situaties de bevoorschotting niet altijd blijven plaatsvinden op basis van het beschikbaar gesteld subsidie. Het kan immers in deze situaties zijn te voorzien dat het (structureel) subsidie uiteindelijk lager zal worden vastgesteld ten gevolge van de hier bedoelde maatregel. Hierbij geldt dat een schriftelijk verzoek bij de minister moet zijn ingediend, en wordt voorts een inspanningsverplichting bij de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband gelegd, om deze kosten te minimaliseren.

Artikel 12

In het eerste lid is bepaald dat het subsidie vóór 1 oktober voor de aanvang van het jaar voorafgaande aan het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft, moet worden aangevraagd. Aldus wordt gewaarborgd dat voordat het plan wordt vastgesteld de minister de aanvraag kan

beoordelen en daarop kan beslissen vóórdát tot uitvoering van de voorgenomen werkzaamheden wordt overgegaan. De aanvraag bestaat uit een begroting en een werkplan. Deze stukken moeten uiteraard met elkaar corresponderen.

Het door de minister vast te stellen model zal voorzien in de ruimte om de gegevens op te nemen, die op grond van het tweede lid van artikel 12 dienen te worden verstrekt. Tot deze gegevens behoort onder andere de naar verwachting te realiseren bezetting van de voorziening. Deze bepaling is vooral relevant met betrekking tot voorzieningen die in de gelegenheid zijn te groeien, waarbij de verwachte bezetting een rol kan spelen bij de planning. Het model voor het werkplan zal zodanig zijn dat de aan het werkplan gestelde eisen in het Besluit kwaliteitsregels jeugdhulpverlening hierin tot uitdrukking komen.

Artikel 13

De minister zal in beginsel een beslissing ter zake van een tijdig ingediende aanvraag nemen vóórdát het plan, waarin het maximum subsidie zal worden opgenomen, is vastgesteld en vóórdát de werkzaamheden een aanvang nemen. Ter voorkoming van misverstanden zij opgemerkt dat overschrijding van deze termijn niet ertoe leidt dat het gevraagde subsidie geacht mag worden te zijn toegekend.

Er zij voorts op gewezen dat – ook bij het uitblijven van een schriftelijke toezegging – in een aantal gevallen op grond van (het uitblijven van eerdere) aankondigingen inzake wijziging van het subsidie verwachtingen kunnen zijn gewekt inzake de continuering van het subsidie op ongeveer hetzelfde niveau als in het voorafgaande jaar, waarvan onder omstandigheden in redelijkheid niet kan worden afgeweken.

De beslissing inzake het te verwachten subsidie moet voldoende concreet zijn. Daaromtrent zijn enkele eisen opgenomen. In de subsidiebeslissing wordt uitdrukkelijk de relatie gelegd tussen het doel waarvoor de gelden mogen worden besteed, en het subsidie zelf.

In het tweede lid is tot uitdrukking gebracht dat de minister schriftelijk op een eerdere toezegging kan terugkomen, indien de uitvoerder in strijd met de gestelde voorwaarden handelt. Deze bepaling is opgenomen om buiten twijfel te stellen dat de minister, indien hij afwijking van de voorwaarden constateert, met het nemen van maatregelen niet behoeft te wachten tot het moment waarop (achteraf) het subsidie wordt vastgesteld.

De minister kan derhalve in de loop van het jaar bepalen dat de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband niet langer, of tot een lager bedrag voor subsidiëring in aanmerking komt. Aldus wordt niet alleen de rechtszekerheid van de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband gediend, doch wordt tevens voorkomen dat de minister achteraf moet constateren dat de alsdan terug te vorderen middelen niet meer aanwezig zijn.

Artikel 14

In dit artikel is vastgelegd dat het subsidie en voorschotten hierop slechts mogen worden gebruikt voor uitgaven die direct verband houden met de uitvoering van de subsidiabele werkzaamheden.

Met het oog op de bij budgetsubsiëring noodzakelijke vorming van een zekere reserve is tevens bepaald dat het vermogen, voor zover dat door subsidiëring is ontstaan, uitsluitend mag worden gebruikt voor direct met de subsidiabele werkzaamheden samenhangende uitgaven die niet uit het subsidie voor het desbetreffende jaar bestreden kunnen worden. Hetzelfde geldt uiteraard voor de (rente-)opbrengsten van dat vermogen.

Dit artikel is tekstueel enigszins afwijkend van een vergelijkbare bepaling in het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kindbescherming, omdat in het kader van het onderhavige besluit sprake kan zijn van meerdere reserveringen: namelijk de risico-reserve en de onderhoudsreserve (artikel 15, tweede lid).

Artikel 15

Vóór 1 april volgend op het jaar waarvoor een subsidie is toegezegd moet de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband een financiële verantwoording indienen op basis waarvan het subsidie (definitief) kan worden vastgesteld. Deze verantwoording bestaat uit een balans en een exploitatierekening voorzien van een toelichting. De balans zal met het oog op het financiële toezicht getrouw, duidelijk en stelselmatig inzicht moeten bieden in de grootte en samenstelling van het vermogen. Daarbij is uitdrukkelijk bepaald dat de aanschaffingsprijzen van onroerend goed en van overige duurzame goederen, alsmede de kosten van verbouwingen in de toelichting op de balans dienen te worden opgenomen. De reservering voor groot onderhoud is aan een maximum gebonden. Eventuele niet uitgegeven subsidiegelden worden als risico-reserve in de balans opgenomen met het oog op de toepassing van artikel 20, derde lid. Het ligt voor de hand dat deze risicoreserve in zodanige vorm wordt aangehouden dat deze reserve op korte termijn is vrij te maken om optredende tekorten te financieren. In samenhang met het bepaalde in het tweede lid is in het derde lid bepaald dat de afschrijving op dure inventarisgoederen, op de aanschaffingsprijs van onroerend goed en op de kosten van verbouwing of groot onderhoud per jaar een daarbij aangegeven percentage van de aanschaffingsprijs of de kosten niet mag overschrijden. Tevens is bepaald dat de afschrijving plaatsvindt op het bedrag dat resteert na aftrek van ter zake ontvangen bestemmingsgiften of investeringssubsidies.

Deze bepalingen beogen te voorkomen dat uitvoerders ten aanzien van deze kosten-soorten te zeer uiteenlopende percentages hanteren, waardoor het niet mogelijk zou zijn de uitgaven te vergelijken in het kader van de vaststelling en de noodzaak tot bijstelling van normbedragen.

In het vierde lid is nog eens expliciet benadrukt dat bij de samenstelling van de jaarrekening een bestendige gedragslijn dient te worden gevolgd.

Ook dient de jaarrekening wat vorm en specificaties betreft aan te sluiten op de begroting.

Artikel 16

De stukken dienen in beginsel te zijn voorzien van een goedkeurende accountantsverklaring of een toelichtend rapport van een accountants-administratie consultant. Dit lijdt uitzondering indien de begrote exploitatielasten en het toegezegde subsidie hierin relatief gering zijn.

In dit artikel wordt gesproken van controle op naleving van het bij of krachtens de wet bepaalde. De registeraccountant of de accountantsadministratieconsultant controleren derhalve niet alleen de naleving van dit besluit, maar ook de met de naleving van dit besluit samenhangende bepalingen van de Wet op de jeugdhulpverlening en van andere besluiten op basis van de wet. Hierbij valt te denken aan bepalingen inzake plaatsing (hoofdstuk IV van de wet) in relatie tot de gevraagde bezettingsgegevens, de algemene voorwaarden voor bekostiging (artikel 36 van de wet) en bepalingen inzake de pleegvergoeding (hoofdstuk VI, § 4).

Aangezien de in dit artikel bedoelde accountantscontrole een subsidievoorwaarde betreft, dient de uitvoerder van een voorziening zorg te

dragen dat de opdracht aan de accountant voorziet in naleving van deze bepaling. In de nadere regels, bedoeld in het derde lid wordt hierop uitgebreider ingegaan.

Artikel 17

De activiteiten moeten worden gewaardeerd in het licht van de door de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband gestelde doeleinden. Daarbij moeten de effectiviteit (mate waarin de activiteiten hebben bijgedragen aan het realiseren van de gestelde doeleinden) en de efficiency (mate waarin de bestede middelen noodzakelijk zijn voor het realiseren van de activiteiten) aan de orde worden gesteld. Op die wijze kan een evaluatie plaatsvinden. Daarom is in dit artikel bepaald dat een inhoudelijk verslag moet worden ingediend dat aan enkele ter zake gestelde eisen voldoet. Het verslag dient uiteraard te corresponderen met de financiële verantwoording en dient een vergelijking met het werkplan mogelijk te maken.

Artikelen 18 en 19

Deze artikelen bevatten de bekostigingsvoorschriften voor het subsidie ten behoeve van de kosten van de uitvoering van een experiment, het subsidie voor bijzondere doeleinden en het investeringssubsidie. De regels voor structurele bekostiging van de uitgaven van een uitvoerder in verband met de normale uitoefening van zijn taken zijn zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing. Dit kan ertoe leiden dat bijvoorbeeld in één jaarrekening zowel de verantwoording wordt gegeven van het financiële reilen en zeilen van de uitvoerder, voor zover het de normale taakuitoefening betreft, als de verantwoording van de kosten van het experiment.

Artikel 20

De vaststelling van het subsidie, ook wel afrekening genoemd, geschiedt na afloop van het boekjaar op basis van de ingediende financiële verantwoording. Het subsidie wordt vastgesteld met inachtneming van de van toepassing op het toegekende budget zijnde subsidiegrondslag en de subsidietoezegging.

Indien de indiening van de bescheiden, bedoeld in het eerste lid van dit artikel te laat geschiedt, kan dit een vertraging van de vaststelling van het subsidie met zich brengen.

Indien bij de afrekening blijkt dat niet is voldaan aan de bepalingen van de wet of dit besluit, kan het subsidie op een lager bedrag worden vastgesteld dan wel geheel worden geweigerd. In het tweede lid is deze bevoegdheid van de minister, welke voortvloeit uit het voorwaardelijke karakter van de toezegging van een subsidie, ter voorkoming van misverstanden, expliciet opgenomen. Het gebruik van deze bevoegdheid zal uiteraard mede worden bepaald door de ernst van de afwijking van de voorschriften en alleen geschieden nadat de desbetreffende instelling ter zake eerst is gehoord.

In het derde lid is bepaald dat op het toegezegde budget onder bepaalde omstandigheden een korting wordt toegepast. Tot het wezen van budgetsubsiëring behoort de mogelijkheid dat door een goed beheer van de uitvoerder subsidiegelden onbesteed blijven, zoals evenzeer tot dat wezen behoort dat geen extra subsidie wordt verleend ter dekking van eventuele tekorten, welke immers uit opgebouwde of op te bouwen reserves kunnen en moeten worden bestreden. Er zal dan ook niet licht aanleiding zijn tot het toepassen van kortingen op een subsidie wegens een te grote omvang van de risicoreserve.

Het is echter alleszins gerechtvaardigd dat de minister in voorkomende gevallen de mogelijkheid heeft vermogensvorming op grote schaal

enigszins te beperken. Aldus wordt voorkomen dat overheidsmiddelen bestemd voor hulpverlening ongebruikt blijven.

Uiteraard betreft het hier alleen een uit subsidie opgebouwd reserve. In verband daarmee zal de uitvoerder, zoals volgt uit artikel 15, derde lid, per jaar in de exploitatierekening duidelijk moeten aangeven of er van overschotten op het subsidie sprake is en deze overschotten als risicoreserve op de balans moeten opvoeren. Het derde lid voorziet er in dat jaarlijks tot een percentage van 5% van het beschikbaar gestelde subsidie aan de risicoreserve kan worden gedoteerd, tot een maximum van f 500 000. Bedragen die genoemd percentage of genoemd maximum te boven gaan worden op het definitief subsidie in mindering gebracht.

In het vierde en vijfde lid zijn de situaties van onderbezetting geregeld. Bij een gerealiseerde jaarbezetting van minder dan 90% zal bij de afrekening een procentuele korting op het subsidie plaatsvinden, omdat bepaalde variabele kosten niet behoeven te worden gemaakt.

Voor wat betreft de residentiële voorzieningen, de semi-residentiële voorzieningen en de instellingen voor therapeutische gezinsverpleging wordt het percentage gesteld op de toegekende capaciteit gedeeld door 100 vermenigvuldigd met 50%. De procentuele korting kan niet meer dan 50% bedragen.

De vermindering van het subsidie van genoemde voorzieningen wordt bepaald door het berekende percentage te vermenigvuldigen met het percentage dat ontstaat door het verschil te nemen tussen 90% van de toegekende capaciteit en de gerealiseerde bezetting. Het percentage vaste kosten bij voorzieningen met een lagere toegekende capaciteit ligt in het algemeen hoger dan bij voorzieningen met een grotere omvang.

Hiermee is in de formule die het percentage vaste en variabele kosten bepaalt, voor voorzieningen met een toegekende capaciteit, die lager ligt dan 100 plaatsen, rekening gehouden. De procentuele verlaging in verband met onderbezetting is voor die groep voorzieningen daardoor relatief lager dan voor voorzieningen met een toegekende capaciteit van 100 of meer plaatsen.

Voor wat betreft de voorzieningen voor pleegzorg wordt bij een onderbezetting van meer dan 10% een vermindering op het subsidie toegepast, die een bedrag behelst dat bestaat uit de onderbezetting boven de 10% vermenigvuldigd met het in verband hiermee vast te stellen normbedrag voor de pleegvergoeding. De pleegvergoeding beslaat immers het totaal aan variabele kosten per jeugdige voor een voorziening voor pleegzorg. Gekozen is voor het niet korten van de eerste 10% onderbezetting om de voorzieningen enige financiële armslag te bieden, die noodzakelijk kan zijn, als de feitelijke pleegvergoedingen hoger uitpakken dan het normbedrag voor de pleegvergoeding. Dit normbedrag voor de pleegvergoeding, dat wordt vastgesteld door de minister, bestaat uit het gemiddeld bedrag van alle pleegvergoedingen. De mogelijkheid bestaat om, indien bijvoorbeeld in de aanvangsfase nog onvoldoende risicoreserve is opgebouwd om bij onderbezetting in de kosten van de feitelijke pleegvergoedingen te voorzien, een beroep te doen op artikel 26.

In het zesde lid is bepaald dat de minister later op een subsidievaststelling kan terugkomen, indien blijkt dat het subsidie ten onrechte op onjuiste of onvolledige gegevens betrekking heeft. Deze bepaling omvat derhalve niet de bevoegdheid op een subsidievaststelling op andere gronden terug te komen. Indien de minister bijvoorbeeld, na de vaststelling van het subsidie op grond van de hem tijdig verstrekte juiste en volledige gegevens alsnog tot het inzicht komt dat de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband heeft gehandeld in strijd met het bepaalde bij of krachtens de wet, kan hij op die grond niet alsnog op de subsidievaststelling terugkomen.

Hij kan dat wél als blijkt dat de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt.

In het zevende lid is tot uitdrukking gebracht dat, na de afrekening, teveel ontvangen voorschotten direct moeten worden teruggestort, behoudens indien de minister tot een andere wijze van verrekening heeft besloten (bijv. compensatie met de bevoorschotting voor het lopende jaar).

Artikel 21

De leden 1 en 2 van dit artikel strekken er toe te voorkomen dat, bij gebrek aan financiële middelen voor vervanging, de subsidiabele werkzaamheden, als gevolg van de in dit artikel genoemde eventualiteiten, zouden worden beëindigd.

Het derde lid regelt dat te allen tijde in de verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van geplaatste jeugdigen is voorzien. Indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de jeugdige niet reeds is verzekerd door de ouders of de jeugdige zelf wordt de verantwoordelijkheid voor deze verzekering met deze bepaling bij de voorziening waarin is geplaatst gelegd. Dit vanuit de gedachte dat het een taak is van de desbetreffende voorzieningen om te voorkomen dat schade ontstaan tengevolge van handelingen of het ontbreken van handelingen van jeugdigen over wie zij op dat moment het toezicht hebben niet vergoed zou kunnen worden aan de schadelijgende partij. Hierbij kan opgemerkt worden dat voorzieningen, zijnde voogdij- of gezinsvoogdij-instellingen de wettelijke aansprakelijkheid van jeugdigen reeds op de voet van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kindbescherming dienen te verzekeren.

Artikel 22

Teneinde de noodzakelijke controle op de uitgaven goed te kunnen laten verlopen zijn in dit artikel enkele eisen gesteld aan de administratie.

Artikel 23

Subsidiëring kan leiden tot de vorming van vermogen bij de uitvoerders, degenen die een steunfunctie verzorgen of de samenwerkingsverbanden. Om redenen van billijkheid en van doelmatige besteding van rijksmiddelen is het wenselijk dat een zodanige regeling wordt getroffen dat – naast de terugvloeiing van te grote subsidie-overschotten door de maximering van de risicoreserve, bedoeld in artikel 20, derde lid, – ook bij onder andere beëindiging van de subsidiëring de met rijksmiddelen opgebouwde vermogen(sbestanddelen) in evenredige mate in de Rijkskas terugvloeien. In artikel 23, eerste lid, is met het oog hierop een bepaling opgenomen, inhoudende dat de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband in een aantal gevallen een vergoeding verschuldigd is, die wordt vastgesteld door de minister. De minister zal geen vergoeding vaststellen indien sprake is van verwaarloosbare bedragen bij wijziging van bestemming of vervreemding van eigendom.

In de praktijk wordt het vermogen van gesubsidieerde uitvoerders veelal gevormd door onroerend goed, meestal een gebouw, van waaruit of waarin de activiteiten plaatsvinden. Indien een uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of samenwerkingsverband een gebouw verworven heeft met behulp van subsidiegelden en één van de genoemde gevallen doet zich voor, is hij een vergoeding verschuldigd aan de Staat.

Bij de vaststelling van de vergoeding geldt als uitgangspunt dat het aandeel van de Staat in de waarde van het gebouw wordt bepaald op basis van de verhouding tussen het subsidiabele deel van de aanschaf-

fingskosten en de totale aanschaffingskosten van het gebouw. Dit kan worden verduidelijkt aan de hand van een voorbeeld.

Stel: de totale aankoopkosten van een gebouw bedragen f 1 250 000.

Een uitvoerder betaalt hiervan f 600 000 uit (niet uit subsidie ontstaan) eigen vermogen. Daarnaast wordt een hypothecaire (subsidiabele) geldlening van f 650 000 gesloten, waarop jaarlijks f 16 250 wordt afgelost. De Staat subsidieert jaarlijks voor 100% in deze jaarlijkse aflossing. Na 10 jaar verkoopt de uitvoerder het pand voor f 1 500 000.

Aangezien de hypothecaire geldlening van f 650 000 voor 100% subsidiabel is, dient eventuele vermogensvorming die met behulp van die lening heeft plaatsgevonden ook naar evenredigheid aan de Staat ten goede te komen.

Het aandeel van de Staat in de verkoopopbrengst van het gebouw bedraagt nu:

$$\frac{f \ 650 \ 000}{f \ 1 \ 250 \ 000} \times f \ 1 \ 500 \ 000 = f \ 780 \ 000.$$

Hierop wordt in mindering gebracht de schuldrest van de hypothecaire geldlening. Deze schuldrest bedraagt f 650 000 minus 10 x f 16 250 = f 487 500.

De aan de Staat verschuldigde vergoeding wordt dus f 292 500.

Indien sprake is van andere vermogensbestanddelen dan onroerend goed zal een vergelijkbare berekeningsmethode worden gehanteerd.

In het derde lid is bepaald dat geen vergoeding wegens vervreemding verschuldigd is, indien de activa en passiva tegen boekwaarde en met toestemming van de minister worden overgedragen aan een andere uitvoerder, alsdan is er immers geen sprake van wegvloeien van vermogen buiten de sfeer waarvoor het subsidie werd verstrekt.

Artikel 24

Indien de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband diensten verricht voor of goederen beschikbaar stelt aan derden – uiteraard met uitzondering van degenen waarvoor de subsidiabele activiteiten zijn bestemd – zal hij daarvoor een reële vergoeding moeten bedingen, dat wil zeggen dat aan derden de kostprijs in rekening moet worden gebracht. Als derden worden – uiteraard – niet beschouwd personeelsleden en vrijwilligers die van goederen of ruimten van de uitvoerder gebruik maken bij de uitvoering van de subsidiabele activiteiten.

Personeelsleden en vrijwilligers worden wél als derden beschouwd, indien de beschikbaarstelling op andere gronden geschiedt.

Omgekeerd, zal de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband voor aan hem ter beschikking gestelde goederen en voor te zijnen behoeve verrichte diensten aan derden niet meer moeten betalen dan hetgeen, alle omstandigheden in aanmerking genomen, reëel is te achten. In het tweede en derde lid, zijn met het oog daarop voor gevallen waarin de dienstverlening of het beschikbaar stellen van goederen plaatsvindt door een organisatie die de ondersteuning van voorzieningen ten doel heeft, enige normen geformuleerd. Daarvoor zijn de volgende overwegingen bepalend geweest. In de praktijk blijken er bijzondere banden te bestaan tussen gesubsidieerde voorzieningen en andere rechtspersonen, die meestal niet zelf activiteiten uitvoeren maar die de (financiële) ondersteuning van gesubsidieerde instellingen ten doel hebben. De ondersteuning door dergelijke organisaties houdt veelal in het financieel mogelijk maken van niet-subsidiabele activiteiten bij de gesubsidieerde instelling of het aanvullen van het niet

door subsidie gedekte deel van de exploitatie in gevallen waarin niet voor 100% wordt gesubsidieerd. Naast deze positieve bijdrage, hebben zich tengevolge van de bedoelde relaties niet beoogde en niet gewenste effecten voorgedaan (de zogeheten steunstichtingenproblematiek). Om deze nadelen te voorkomen is de hoogte van de vergoeding die de uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of het samenwerkingsverband aan dergelijke organisaties betaalt, gebonden aan het bepaalde in het tweede en derde lid van dit artikel.

Artikel 25

De in 1989 incidenteel verstrekte subsidies voor psycho-sociale hulpverlening aan jeugdigen in projecten begeleid wonen worden in 1990 nog niet in het subsidie van de ambulante voorzieningen verwerkt, omdat dit tot een te willekeurige versleuteling zou leiden. Dit werk hoort overigens tot het normale takenpakket van de ambulante voorzieningen, die hulp dienen te bieden aan alle jongeren, ongeacht of zij nog thuis wonen. Alle ambulante voorzieningen, behoudens de instellingen voor begeleid wonen zelf, kunnen voor dit subsidie in aanmerking worden gebracht. Hiermee wordt het beleid van externe begeleiding door ambulante voorzieningen voor jeugdigen die hulp ontvangen van instellingen voor begeleid wonen (als weergegeven in de circulaire van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 17 september 1985, kenmerk WJ/AVJ/U-72) gecontinueerd. Het ligt in de bedoeling deze in 1990 nog incidentele subsidies met ingang van 1991 in het budget te verwerken.

Een en ander is geregeld in het eerste lid.

Het tweede lid heeft betrekking op voorzieningen van pleegzorg, zijnde voogdij- of gezinsvoogdij-instellingen. Deze voorzieningen vallen, net als andere voorzieningen voor pleegzorg, onder de bekostigingsregeling van artikel 7, dat wil zeggen dat de bekostigingsgrondslag een normbedrag per jeugdige zal zijn. Dit wijkt af van het bekostigingssysteem dat tot dusverre voor deze voorzieningen gold, waarbij sprake was van één bedrag, waaruit alle vormen van begeleiding (zowel de begeleiding voortvloeiende uit de taken, bedoeld in artikel 60, vierde lid, van de wet, als de pleegzorgbegeleiding, werden gefinancierd. Vóór 1 januari 1992 zal vastgesteld worden welk bedrag nodig zal zijn voor een kwalitatief verantwoorde begeleiding. Daarbij zullen de ervaringen met betrekking tot de justitiële pleegzorg naast die in de vrijwillige pleegzorg een rol spelen.

In afwachting van de uitkomst van dit onderzoek, dat op korte termijn wordt aangevat, is voor 1990 en 1991 de subsidiëring van deze voorzieningen voor pleegzorg afwijkend geregeld. De pleegvergoedingen zijn (nog) niet gebudgetteerd, terwijl de financiering van de begeleiding die de voogdij- of gezinsvoogdij-instelling als voorziening voor pleegzorg geeft, is begrepen in het subsidie voor de personele kosten, dat de instelling uit hoofde van het Besluit subsidiëring voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen en inrichtingen voor justitiële kindbescherming kan ontvangen.

Gedurende het eerste jaar dat dit besluit van toepassing is, is ten aanzien van voorzieningen voor pleegzorg, niet zijnde voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen, bedoeld in het tweede lid, voorzien in een overgangsmaatregel met betrekking tot de onderbezetting. Op grond van deze overgangsregeling wordt geen korting op het budget toegepast tot een onderbezetting van 15%. Deze maatregel is getroffen om voorzieningen voor pleegzorg die bij een regeling die slechts rekening houdt met een onderbezetting tot 10% onvoldoende middelen beschikbaar hebben om een kwalitatief verantwoorde begeleiding te bieden, in staat te stellen door middel van een hogere onderbezetting deze benodigde middelen alsnog beschikbaar te doen zijn. Het derde lid voorziet hierin.

Artikel 26

De bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing kan, op verzoek van een uitvoerder, degene die een steunfunctie verzorgt of een samenwerkingsverband, worden gehanteerd. Bijvoorbeeld om een niet-rechtspersoonlijkheid bezittende uitvoerder of verzorger van een steunfunctie toch voor subsidiëring in aanmerking te kunnen brengen. In dat geval zullen enkele voorwaarden niet van toepassing kunnen zijn. Het ligt in dat geval voor de hand dat vervangende, aangepaste voorwaarden worden gesteld.

Artikel 27

Aan dit besluit is terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 1990, omdat artikel 92 van de wet bepaalt dat de voorheen bestaande bekostigingsregelen met betrekking tot de desbetreffende voorzieningen uiterlijk tot 1 januari 1990 van kracht zijn gebleven.

Subsidiëring van de voorzieningen van jeugdhulpverlening, steunfuncties en samenwerkingsverbanden met ingang van 1 januari 1990 dient derhalve plaats te vinden op basis van dit besluit. Aangezien voor wat betreft procedures van subsidie-aanvraag en dergelijke grotendeels sprake is van voortzetting van het huidige systeem, zal dit voor de meeste voorzieningen geen probleem betekenen.

Teneinde te bewerkstelligen dat alle betrokkenen op de hoogte waren van de vereisten voor subsidiëring, zijn betrokkenen tijdig geïnformeerd over ontwerp-teksten en toelichtingen met betrekking tot de vereisten om voor subsidie in aanmerking te komen en zijn op deze basis voorlopige besluiten genomen.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto